28 de juny: Sant Ireneu de Lió, bisbe, màrtir i doctor de l'Església

Text de l'Evangeli (*Jn* 17,20-26): En aquell temps, Jesús va alçar els ulls al cel i digué: «Pare sant, no prego només per ells, sinó també pels qui creuran en mi gràcies a la seva paraula. Que tots siguin u, com tu, Pare, estàs en mi i jo en tu. Que també ells estiguin en nosaltres, perquè el món cregui que tu m'has enviat. Jo els he donat la glòria que tu m'has donat, perquè siguin u com nosaltres som u. Que jo estigui en ells i tu en mi, perquè siguin plenament u. Així el món reconeixerà que tu m'has enviat i que els has estimat a ells com m'has estimat a mi.

»Pare, vull que els qui m'has confiat estiguin amb mi allà on jo estic i vegin la meva glòria, la glòria que m'has donat perquè m'estimaves des d'abans de crear el món. Pare bo, el món no t'ha conegut, però jo t'he conegut, i ells han reconegut que tu m'has enviat. Jo els he fet conèixer el teu nom, i els el faré conèixer més encara, perquè l'amor amb què m'has estimat estigui en ells, i jo també hi estigui».

«Que tots siguin u, com tu, Pare, estàs en mi i jo en tu»

Mn. Antoni CAROL i Hostench
(Sant Cugat del Vallès, Barcelona, Espanya)

Avui, sota el patronatge de sant Ireneu de Lió, ens associem a la petició d'unitat de Jesús: «Pare sant, prego (...) pels qui creuran en mi gràcies a la seva paraula. Que tots siguin u, com tu, Pare, estàs en mi i jo en tu» (Jn 17,20-21). La unitat!: heus aquí l'expressió de l'amor, signe de bona salut i garantia de perdurabilitat d'una família.

Unitat que no és "uniformitat", cosa que els cristians tenim molt clara des del mateix dia de Pentecosta, quan tots —parts, medes i elamites, gent de la Mesopotàmia, de la Judea...— entenien la predicació de la Bona Nova, cadascú en la seva llengua (cf. Ac 2,9-11). És tracta de la unitat al voltant de la Paraula de Déu.

Aquesta Paraula ha arribat —de generació en generació— a les nostres oïdes. És la Tradició! No és immobilisme, sinó la tradició d'una família, la cristiana. És com una mena de "riu" cabalós que ha anat creixent —enriquint-se— al llarg dels vint-i-un segles de cristianisme. A l'origen absolut d'aquesta

“riuada” s’hi troba el mateix Crist —Paraula de Déu encarnada—. Prop d’Ell, com a fidel transmissor de la veritat, hi trobem sant Ireneu de Lió (+ prop del 200).

Ireneu, nat a Esmirna (a l’actual Turquia), va ser deixeble de sant Policarp, el qual —al seu torn— es formà amb sant Joan Evangelista. El jove Ireneu es traslladà a la Gàl·lia, on va ser consagrat bisbe. «Ireneu és —abans de res— un home de fe i un pastor. Té la prudència, la riquesa de doctrina i el zel missioner del bon pastor. En definitiva, és el campió de la lluita contra les heretgies» (Benet XVI).

Efectivament, en aquells temps —en l’Església naixent— eixiren ja les primeres heretgies, particularment els gnosticismes, autèntica amenaça per a la unitat del cristianisme. Sant Ireneu les va combatre, i ho va fer amb santedat i reflexió teològica. És el primer gran teòleg de l’Església! Sants propers als temps apostòlics, escriptors i fidels a la veritat són les tres característiques dels Pares de l’Església: sant Ireneu és als inicis d’aquesta meravellosa Tradició de Pares.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «El Fill i l’Esperit Sant constitueixen les dues mans amb les quals ens toca el Pare, ens abraça i ens modela cada vegada més a la seva imatge i semblança. El Fill i l’Esperit Sant han estat enviats al món per habitar entre nosaltres» (Sant Ireneu de Lió)

- «Sant Ireneu és abans de res un home de fe i un pastor; és el campió de la lluita contra les heretgies» (Benedicte XVI)

- «El fi últim de tota l’economia divina és l’entrada de les criatures a la unitat perfecta de la benaurada Trinitat. Però, mentrestant, som cridats a ser inhabitats per la Santíssima Trinitat: ‘Si algú m’estima, diu el Senyor, guardarà la meva paraula, i el meu Pare l’estimarà, i vindrem a ell, i en ell farem estada’ (Jn 14,23)» (Catecisme de l’Església Catòlica, nº 260)